

Vladimír Trněný

Scénář skupiny- Mikeska, Karpianus, Vondrouš, Vyvadil

Matěj: Vladimír Trněný se narodil 27. července 1957 do vojenské rodiny. Navštěvoval celkem tři různé základní školy.

"můj otec byl voják z povolání no a tehdá vojáci z povolání prostě v rámci služebního zařazení se přestěhovali v rámci republiky. Takže já jsem začínal v Olomouci, kde jsem se narodil, pak jsem byl v Lipové u Šluknova, v Bruntále a zase jsem se dostal zpátky do Olomouce."

Tom: Vladimír poté studoval na vojáka. Prošel si povinnou vojnu, několika dalšími výcviky a po delší době byl povolán do mise. Ta původně neměla být v Jugoslávii.

"Já když jsem přijel do Českého Krumlova, tak jsme se obecně připravovali na dvě mise, na Západní Saharu, a do Kambodži - byla příprava v podstatě, ale jak gradovala ta situace v Jugoslávii, tak se rozšířila ta možnost zasazení i do Jugoslávie."

"A když jsem se dozvěděl, že pojedu do tý Jugoslávie, tak je to trošku komický, protože mě řekli 2 dny před odjezdem velitelé rekognoskační skupiny, že odjízďím pryč."

Michal: Jedním z cílů mise UNPROFOR bylo zmapovat zaminované území. Občas to bylo i dost nebezpečné.

"já jsem teda žádný zranění neměl, ale dvakrát jsem měl velký štěstí, protože jednou jsem se procházel v minovém poli a nevěděl jsem o tom, a podruhé jsem zastavil asi 5 centimetrů od protitankový miny autem"

Tobi: Generál Trněný se zná díky misi UNPROFOR i s naším současným prezidentem Petrem Pavlem.

"Známe se poměrně dobře. Protože jednak jsme působili u, když to řeknu, u stejný branže, protože my jsme byli divizní průzkum, on byl v Prostějově, kde byl armádní a frontovej. Rozdíl mezi náma byl v tom, že nás, my jsme byli zasazovaný do hloubky 100km, oni armádní do hloubky 200km a frontovej byl do hloubky 300km. Věděli jsme o sobě, navíc, když já jsem končil jako velitel, jako zástupce velitele praporu, tak on tam přišel jako operační důstojník."

Tobi: Do funkce generála ho jmenoval prezident Václav Klaus, ale setkal se i s prezidentem Václav Havlem.

"Dělal na mě velice dobrý dojem. Dobře se s ním povídalo, na nic si nehrál, byl poměrně skromnej. Takže já jsem ho uznával."

Michal: Nyní je pan Trněný v důchodu, ženatý a má dvě děti. Chodí do fitness centra, plavat a jezdí na kole.